BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. kovo 24 d.*

Byloje T-382/06

Tomkins plc, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujama solisitorių T. Soames, S. Jordan ir baristerio J. Joshua,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą A. Nijenhuis ir V. Bottka, padedamų solisitorių S. Kinsella ir K. Daly,

atsakovę,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2006 m. rugsėjo 20 d. Komisijos sprendimą C (2006) 4180 dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla Nr.

* Proceso kalba: anglų.

COMP/F-1/38.121 — Jungtys) bei prašymo sumažinti šiuo sprendimu ieškovei skirtą baudą,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį per pasitarimą sudarė kolegijos pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai N. Wahl (pranešėjas) ir A. Dittrich,

kancleris M. E Coulon,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

1 2006 m. rugsėjo 20 d. Sprendimu C (2006) 4180 dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla Nr. COMP/F-1/38.121 — Jungtys) (santrauka OL L 283, 2007, p. 63, toliau – ginčijamas sprendimas) Europos bendrijų Komisija

konstatavo, jog vykdydamos vieną, sudėtinį ir tęstinį Bendrijos konkurencijos normų pažeidimą atskirais laikotarpiais nuo 1988 m. gruodžio 31 d. iki 2004 m. balandžio 1 d., t. y. dalyvaudamos antikonkurenciniuose susitarimuose ir derindamos veiksmus vario jungčių ir vario lydinių jungčių rinkoje, apimančioje EEE teritoriją, kelios įmonės pažeidė EB 81 straipsnio 1 dalį ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 53 straipsnį. Pažeidimas apėmė kainų nustatymą, kainoraščių sudarymą, kainų sumažinimą ir nuolaidų taikymą, kainų didinimo mechanizmų įgyvendinimą, nacionalinių rinkų ir klientų pasidalijimą, keitimąsi kita komercine informacija bei dalyvavimą reguliariuose susitikimuose, taip pat kitokius kontaktus, palengvinančius daryti pažeidimą.

2 Ieškovė *Tomkins plc*, taip pat *Pegler Ltd* (buvusi *The Steel Nut & Joseph Hampton Ltd*), kuri vykstant faktinėms aplinkybėms buvo jos dukterinė bendrovė, nurodytos tarp ginčijamo sprendimo adresatų.

3 1986 m. birželio 17 d.–2004 m. sausio 31 d. ieškovei priklausė 100 % *Pegler*, gaminančios vario jungtis, kapitalo. 2004 m. vasario 1 d. *Pegler* buvo parduota jos vadovams. 2005 m. rugpjūčio 26 d. *Pegler Holdings Ltd* ir *Pegler* buvo perpirktos *Aalberts Industries NV*, t. y. kitos ginčijamo sprendimo adresatės.

4 2001 m. sausio 9 d. *Mueller Industries Inc.*, kita vario jungčių gamintoja, pranešė Komisijai apie kartelį jungčių sektoriuje, taip pat kitose susijusiose pramonės šakose vario vamzdžių rinkoje, bei savo norą bendradarbiauti pagal Komisijos pranešimą dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais (OL C 207, 1996, p. 4, toliau – 1996 m. Pranešimas dėl bendradarbiavimo) (ginčijamo sprendimo 114 konstatuojamoji dalis).

5 Pradėjusi tyrimą dėl vario vamzdžių ir jungčių 2001 m. kovo 22 ir 23 d. Komisija, remdamasi 1962 m. vasario 6 d. Reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [EB 81] ir [82] straipsnius (OL L 13, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), 14 straipsnio 3 dalimi, kelių įmonių patalpose atliko patikrinimus, apie kuriuos nebuvo iš anksto pranešta (ginčijamo sprendimo 119 konstatuojamoji dalis).

6 Atlikusi pirmuosius patikrinimus 2001 m. balandžio mėn. Komisija išskyrė savo tyrimą dėl vario vamzdžių į tris atskiras procedūras, būtent procedūrą byloje COMP/E-1/38.069 (Variniai vandentiekio vamzdžiai), procedūrą byloje COMP/F-1/38.121 (Jungtys) ir procedūrą byloje COMP/E-1/38.240 (Pramoniniai vamzdžiai) (ginčijamo sprendimo 120 konstatuojamoji dalis).

7 2001 m. balandžio 24 ir 25 d. Komisija atliko kitus netikėtus patikrinimus *Delta plc*, tarptautinės inžinerinės grupės pagrindinės bendrovės, kurios padaliniui „Inžinerija“ priklausė kelios jungčių gamintojos, patalpose. Šie patikrinimai buvo susiję tik su jungtimis (ginčijamo sprendimo 121 konstatuojamoji dalis).

8 Nuo 2002 m. vasario–kovo mėn. Komisija, vadovaudamasi Reglamento Nr. 17 11 straipsniu, vėliau 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsniu, išsiuntė atitinkamoms šalims kelis prašymus pateikti informacijos (ginčijamo sprendimo 122 konstatuojamoji dalis).

9 2003 m. rugsėjo mėn. *IMI plc* pateikė prašymą leisti pasinaudoti 1996 m. Pranešimu dėl bendradarbiavimo. Tokius prašymus taip pat pateikė grupė *Delta* (2004 m. kovo mėn.) ir *FRA.BO SpA* (2004 m. liepos mėn.). Paskutinį prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti 2005 m. gegužės mėn. pateikė *Advanced Fluid Connections plc* (ginčijamo sprendimo 115–118 konstatuojamosios dalys).

10 2005 m. rugsėjo 22 d. byloje COMP/F-1/38.121 (Jungtys) Komisija pradėjo pažeidimo tyrimo procedūrą ir priėmė pranešimą apie kaltinimus, kurį, be kita ko, išsiuntė ieškovei (ginčijamo sprendimo 123 ir 124 konstatuojamosios dalys).

11 2006 m. rugsėjo 20 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

12 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija konstatavo, kad 1988 m. gruodžio 31 d.–2001 m. kovo 22 d. ieškovė ir jos dukterinė bendrovė *Pegler* pažeidė EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio nuostatas.

13 Už šį pažeidimą Komisija ginčijamo sprendimo 2 straipsnio h punkte skyrė ieškovei solidariai su *Pegler* 5,25 mln. EUR baudą.

14 Apskaičiuodama kiekvienai įmonei skirtinos baudos dydį Komisija taikė metodą, įtvirtintą Baudų, skiriamų pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir [AP] sutarties 65 straipsnio 5 dalį, nustatymo metodo gairėse (OL C 9, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 171).

15 Nustatydama pradines baudas pagal pažeidimo sunkumą Komisija dėl pažeidimo pobūdžio ir geografinio masto kvalifikavo jį kaip labai sunkų (ginčijamo sprendimo 755 konstatuojamoji dalis).

16 Tuomet nusprendusi, kad tarp nagrinėjamų įmonių yra didelių skirtumų, Komisija jas vertino diferencijuodama ir šiuo tikslu rėmėsi jų svarba atitinkamoje rinkoje, kurią lemia užimamos rinkos dalys. Šiuo pagrindu ji suskirstė atitinkamas bendroves į šešias kategorijas (ginčijamo sprendimo 758 konstatuojamoji dalis).

17 Ieškovė buvo priskirta šeštai kategorijai, t. y. kategorijai, kuriai buvo nustatyta 2 mln. EUR pradinė bauda (ginčijamo sprendimo 765 konstatuojamoji dalis).

18 Atsižvelgusi į bendrą ieškovės apyvartą, kuri 2005 m., t. y. iki ginčijamo sprendimo priėmimo buvusiais metais, buvo 4 635 mln. EUR, Komisija, siekdama atgrasyti, pritaikė 1,25 dauginimo koeficientą ir padidino ieškovei skirtos pradinės baudos dydį iki 2,5 mln. EUR (ginčijamo sprendimo 771–773 konstatuojamosios dalys).

19 Vėliau atsižvelgusi į ieškovės dalyvavimo darant pažeidimą trukmę (dvylika metų ir du mėnesiai) Komisija padidino baudą 110 %, t. y. po 5 % už pirmuosius dvejus metus ir po 10 % už likusius dešimt papildomų metų skaičiuojant nuo 1991 m. sausio 31 d. (ginčijamo sprendimo 775 konstatuojamoji dalis) ir skyrė galutinę 5,25 mln. EUR baudą.

20 Komisija ieškovės atžvilgiu nenustatė nei sunkinančių nei lengvinančių aplinkybių.

Procesas ir šalių reikalavimai

21 2006 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

22 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

23 Rašte, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2009 m. gruodžio 22 d., ieškovė pareiškė atsisakanti pirmojo, antrojo ir trečiojo ieškinio pagrindų, susijusių su patronuojančios bendrovės atsakomybe už neteisėtus dukterinės bendrovės veiksmus, taip pat ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su vertinimo klaida didinant baudą atgrasymo tikslais. Ji taip pat pažymėjo, kad, jos nuomone, nebūtina rengti posėdžio ir kad Bendrasis Teismas galėtų išspręsti bylą remdamasis rašytine procedūra. 2010 m. sausio 19 d. rašte Komisija nurodė, jog pasikliauja Bendrojo Teismo nuomone dėl būtinybės rengti posėdį atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes.

24 2010 m. sausio 22 d. Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė baigti žodinę proceso dalį ir nerengti posėdžio.

25 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su *Pegler* dalyvavimo darant pažeidimo trukme,

— sumažinti jai solidariai su *Pegler* skirtos baudos dydį,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

27 Atsisakiusi dalies savo reikalavimų ieškovė nurodo tik vieną pagrindą, susijusį su klaida nustatant *Pegler* dalyvavimo darant pažeidimą trukmę.

Šalių argumentai

28 Ieškovė nurodo, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nusprendė, jog *Pegler* dalyvavo kartelyje ilgiau nei tai galima nustatyti remiantis bylos medžiagoje esančiais įrodymais. Todėl solidariai su *Pegler* jai buvo skirta didesnė bauda, nei turėjo būti skirta tik jai.

29 Pirma, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nustatė, kad *Pegler* pradėjo daryti pažeidimą 1988 m. gruodžio 31 dieną. Kaip pripažįsta pati Komisija, tokia išvada buvo padaryta remiantis iš *Delta* gauta ataskaita be datos, kurioje pažymėta, jog *Pegler* dalyvavo darant pažeidimą nuo 1988 m. pabaigos. Anot ieškovės, byloje nėra jokio kito įrodymo, jog *Pegler* dalyvavo ginčijamame kartelyje iki 1989 m. vasario 7 d., t. y. anksčiausios dienos, nuo kurios galima pakankamai užtikrintai nustatyti šios bendrovės dalyvavimo darant neteisėtus veiksmus pradžią.

30 Antra, Komisija taip pat suklydo dėl *Pegler* dalyvavimo darant pažeidimą pabaigos. Be to, iš bylos medžiagoje esančių įrodymų matyti, kad dalyvavimas darant pažeidimą buvo nutrauktas ne 2001 m. kovo 22 d., o 2000 m. gegužės 3 d., t. y. realiais įrodymais patvirtintą dieną, kuomet įvyko kartelio, kuriame dalyvavo *Pegler*, susitikimas.

31 Remdamasi tuo ieškovė daro išvadą, kad jos atžvilgiu nustatytas pažeidimo laikotarpis turi būti sumažintas lygiai metais, o dalyvavimo trukmė pakoreguota taip: nuo 1989 m. vasario 7 d. iki 2000 m. gegužės 3 dienos.

32 Komisija mano, jog pateikė pakankamai duomenų, kuriais patvirtinamas *Pegler* dalyvavimas kartelyje nuo 1988 m. gruodžio 31 d. iki 2001 m. kovo mėn., kai atliko netikėtus patikrinimus.

33 Kalbėdama apie pažeidimo pradžios datą Komisija remiasi per netikėtą patikrinimą *Delta* patalpose paimtu 1989 m. sausio 3 d. vidaus dokumentu, kurio turinys nurodytas ginčijamo sprendimo 183 konstatuojamojoje dalyje. Iš šio dokumento aišku, kad ginčijamas kartelis egzistavo jau iki 1989 m. sausio 3 d. ir kad *Pegler* dalyvavo jame iki šios datos.

34 Kalbėdama apie *Pegler* pasitraukimą iš kartelio Komisija daro nuorodą į ginčijamo sprendimo 702 ir 721 konstatuojamąsias dalis, kuriose išnagrinėjo panašius ieškovės argumentus, pateiktus atsakant į pranešimą apie kaltinimus.

Bendrojo Teismo vertinimas

35 Ginčijamame sprendime Komisija priskyrė ieškovei, kuriai 1986 m. birželio 17 d.–2004 m. sausio 31 d. priklausė 100 % *Pegler* kapitalo, pastariosios neteisėtus veiksmus ir skyrė solidariai su jos dukterine bendrove baudą. Toks priskyrimas buvo grindžiamas tuo, jog pažeidimo laikotarpiu ieškovė darė *Pegler* lemiamą įtaką.

36 Nustatyta, kad ieškovės dukterinė bendrovė dalyvavo ginčijamame kartelyje. Ieškovė ginčija tik Komisijos ginčijamame sprendime nurodytas dalyvavimo kartelyje pradžios ir pabaigos datas. Tai, kad ieškovė atsisakė pirmojo, antrojo ir trečiojo pagrindų, iš tikrųjų parodo, jog ji neginčija, kad turi būti laikoma atsakinga už savo dukterinės bendrovės įvykdytus neteisėtus veiksmus.

37 Taigi pažymėtina, kad *Pegler* dalyvavimo darant pažeidimą trukmė turi lemiamą reikšmę nustatant ieškovės atsakomybės ribas.

38 Iš tiesų primintina, kad ieškovė nėra laikoma atsakinga už aptariamą kartelį dėl to, kad tiesiogiai dalyvavo jo veikloje. Ji laikoma atsakinga už aptariamą kartelį tik kaip

kartelyje dalyvavusios *Pegler* patronuojanti bendrovė. Todėl jos atsakomybė negali viršyti *Pegler* atsakomybės.

39 Šios dienos sprendimu, paskelbtu byloje T-386/06, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek Komisija jame nustatė, jog *Pegler* dalyvavo aptariamame kartelyje nuo 1988 m. gruodžio 31 d. iki 1993 m. spalio 29 dienos. Rašytinėse pastabose ieškovė aiškiai ginčijo *Pegler* dalyvavimą darant pažeidimą tik iki 1989 m. vasario 7 dienos. Todėl reikia išnagrinėti šio panaikinimo pasekmes ieškovei.

40 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Europos Sąjungos teismas negali priimti sprendimo *ultra petita* (1962 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimai *Meroni prieš Vyriausiąją Valdybą*, 46/59 ir 47/59, Rink. p. 783, 801 ir 1972 m. birželio 28 d. Sprendimo *Jamet prieš Komisiją*, 37/71, Rink. p. 483, 12 punktas), jo sprendimas dėl panaikinimo negali viršyti ieškovės reikalavimų (1999 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš AssiDomän Kraft Products ir kt.*, C-310/97 P, Rink. p. I-5363, 52 punktas).

41 Be to, jei sprendimo adresatas nusprendžia pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, Sąjungos teismas sprendžia tik dėl su juo susijusių sprendimo dalių. Sprendimo dalys, susijusios su kitais sprendimo adresatais ir jų neginčijamos, nėra Sąjungos teismo sprendžiamo ginčo dalykas (minėto Sprendimo *Komisija prieš AssiDomän Kraft Products ir kt.* 53 punktas).

42 Tačiau šioje byloje, nepaisant nurodytos teismo praktikos ir visų pirma minėto Sprendimo *Komisija prieš AssiDomän Kraft Products ir kt.*, reikia pažymėti, kad konkurencijos teisės požiūriu ieškovė ir jos dukterinė bendrovė yra vienas subjektas, kurio reikalavimai iš dalies patenkinti pareiškus ieškinį dėl panaikinimo byloje T-386/06. Todėl Komisijos ieškovei priskirta atsakomybė reiškia, jog taikomas ginčijamo sprendimo minėtoje byloje panaikinimas. Ieškovė pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo

panaikinimo ir nurodė, kad jei ginčijamas sprendimas tiek, kiek jis susijęs su *Pegler*, turėtų būti panaikintas, taip pat reikėtų panaikinti šį sprendimą tiek, kiek jis su ja susijęs. Be to, ieškovė nurodo vienintelį ieškinio pagrindą, kuriuo ginčija *Pegler* dalyvavimo darant pažeidimą trukmę, ir prašo panaikinti ginčijamą sprendimą šiuo pagrindu.

43 Ši išvada taip pat atitinka aplinkybę, jog ieškovei ir *Pegler* buvo nurodyta solidariai sumokėti baudą, kuri joms skirta ginčijamo sprendimo 2 straipsnio h punkte, ir ieškovės šioje byloje pateiktą prašymą sumažinti baudos dydį.

44 Remiantis tuo darytina išvada, jog Bendrasis Teismas, nagrinėjantis atskirai patronuojančios bendrovės ir jos dukterinės bendrovės pareikštus ieškinius dėl panaikinimo, nesprendžia *ultra petita*, kai atsižvelgia į dukterinės bendrovės pareikšto ieškinio baigtį, jei patronuojančios bendrovės pareikšto ieškinio reikalavimų dalykas toks pats.

45 Galiausiai pastebėtina, kad šios bylos aplinkybėmis dėl solidarios atsakomybės mokant skirtą baudą patronuojanti bendrovė ir jos dukterinė bendrovė atsiduria ypatingoje situacijoje, kuomet patronuojančiai bendrovei, kuriai inkriminuojami jos dukterinės bendrovės neteisėti veiksmai, panaikinus arba pakeitus ginčijamą sprendimą kyla pasekmių. Iš tikrųjų, jei dukterinė bendrovė nesielgtų neteisėtai, minėtų dukterinės bendrovės veiksmų negalima būtų priskirti patronuojančiai bendrovei, taip pat nurodyti patronuojančiai bendrovei solidariai su dukterine bendrove sumokėti baudą.

46 Todėl kadangi ieškovės atsakomybė glaudžiai susijusi su *Pegler* atsakomybe, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su ieškovės dalyvavimo darant pažeidimą pradžia, ir atitinkamai sumažinti jai skirtos baudos dydį.

47 Dėl *Pegler* pasitraukimo iš kartelio datos ieškovė mano, kad paskutinis įrodymas, leidžiantis nustatyti *Pegler* ir kartelio ryšį, yra įrodymas dėl 2000 m. gegužės 3 d. susitikimo, kuriame *Pegler* dalyvavo, o tai reiškia, kad reikia remtis būtent šia data, o ne 2001 m. kovo 22 d., kai Komisija atliko netikėtus patikrinimus. Šiuo atžvilgiu iš ginčijamo sprendimo 716 konstatuojamosios dalies matyti, kad nors paskutiniai antikonkurenciniai susitarimai, kuriuose dalyvavo *Pegler*, įvyko 2000 m. rugpjūčio 14 d., Komisija mano, jog gali pagrįstai laikyti 2001 m. kovo 22 d. *Pegler* dalyvavimo darant pažeidimą nutraukimo data, atsižvelgdama į tai, kad ji dalyvavo kartelyje nuo pat pradžių, nuolat dalyvavo sudarant susitarimus bei įgyvendinant juos ir kad viešai neatsiribojo nuo susitarimų per laikotarpį nuo 2000 m. rugpjūčio 14 d. susitarimo iki 2001 m. kovo mėn. atliktų netikėtų patikrinimų.

48 Šiai išvadai reikia pritarti. Aplinkybė, jog *Pegler* nedalyvavo jokiame susitikime, kaip teigia ieškovė, 2000 m. gegužės 3 d.–2001 m. kovo 22 d., arba, kaip nurodo Komisija, 2000 m. rugpjūčio 14 d.–2001 m. kovo 22 d., šiuo atveju neturi reikšmės.

49 Visų pirma reikia priminti, jog Komisija privalo įrodyti kiekvieno kartelio dalyvio dalyvavimo trukmę, o tai reiškia, kad turi būti žinomos šio dalyvavimo pradžios ir pabaigos datos. Be to, reikia pastebėti, jog laikotarpis nuo paskutinio susitikimo, kuriame dalyvavo *Pegler*, iki datos, kuri laikoma kartelio nutraukimo data, yra pakankamai ilgas, todėl reikėtų nustatyti, ar Komisija įvykdė jai tenkančią įrodinėjimo pareigą.

50 Šiuo klausimu pažymėtina, kad kontaktų nebuvimas, anot ieškovės, nuo 2000 m. gegužės 3 d. arba, anot Komisijos, nuo 2000 m. rugpjūčio 14 d. gali reikšti, kad *Pegler* pasitraukė iš kartelio.

51 Tačiau turint omenyje aptariamo kartelio ypatybes, t. y. jam būdingus daugiašalius santykius Europos lygmeniu, dvišalius santykius nacionaliniu arba regioniniu lygmeniu, pasireiškiančius vieną arba du kartus per metus, ir *ad hoc* santykius, laikotarpis tarp paskutinio kontakto ir kartelio nutraukimo datos yra pernelyg trumpas, kad Komisija galėtų padaryti išvadą, jog *Pegler* per jį pasitraukė iš kartelio.

52 Aplinkybės, kad *Pegler* nedalyvavo viename arba dviejuose susitikimuose, kurie įvyko po paskutinio jos dalyvavimo kartelio susitikime, kiti kartelio nariai negalėjo laikyti *Pegler* atsiribojimu nuo kartelio veiklos, nes nėra neįprasta, kad kartelio narys dalyvauja ne kiekviename susitikime.

53 Todėl nesant įrodymų arba duomenų, kurie gali būti aiškinami kaip *Pegler* išreikštas noras atsiriboti nuo 2000 m. birželio 10 d. sudaryto susitarimo, kuriuo buvo siekiama padidinti kainas nuo 2000 m. rugpjūčio 14 d., Komisija galėjo manyti, jog turi pakankamai *Pegler* dalyvavimo kartelyje iki datos, kai, Komisijos nuomone, kartelis buvo nutrauktas, būtent iki jos atliktų netikėtų patikrinimų dienos, įrodymų (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Archer Daniels Midland prieš Komisiją*, C-510/06 P, Rink. p. I-1843, 118–120 punktus ir nurodytą teismų praktiką bei 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AC-Treuhand prieš Komisiją*, T-99/04, Rink. p. II-1501, 134 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

54 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnį reikia panaikinti tiek, kiek Komisijos jame nustatytas ieškovei inkriminuojamas pažeidimas susijęs su laikotarpiu iki 1993 m. spalio 29 dienos.

55 Taigi reikia pakeisti ginčijamo sprendimo dalį, kurioje atsižvelgiant į dalyvavimo darant pažeidimą trukmę nuspręsta padidinti pradinę baudą 110 %. Kadangi *Pegler* ir atitinkamai ieškovės, kaip už dukterinės bendrovės veiksmus atsakingos patronuojančios bendrovės, dalyvavimo darant pažeidimą trukmė yra septyneri metai ir penki mėnesiai (o ne dvylika metų ir dešimt mėnesių, kaip nustatyta ginčijamame sprendime), pradinę baudą reikia padidinti 70 % (o ne 110 %).

56 Ginčijamame sprendime Komisija, siekdama atgrasyti, padidino pradinę baudą ir pritaikė 1,25 dauginimo koeficientą. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad byloje T-386/06, kurioje priimtas minėtas šios dienos Sprendimas *Pegler prieš Komisiją*, Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisija nepagrįstai pritaikė šį dauginimo koeficientą, nes suklydo šiuo atžvilgiu vertindama 1998 m. baudų nustatymo gairėse numatytus kriterijus (žr. šio sprendimo 14 punktą).

57 Todėl remdamasi SESV 266 straipsniu Komisija turi nuspręsti dėl šios klaidos ir solidarios atsakomybės mokant baudą pasekmių ieškovei. Kaip nurodyta šio sprendimo 38 punkte, šio atvejo aplinkybėmis ieškovės atsakomybė negali viršyti *Pegler* atsakomybės.

58 Kadangi ieškovė atsisakė pagrindo, susijusio su vertinimo klaida didinant baudos dydį atgrasymo tikslais (žr. šio sprendimo 23 punktą), Bendrasis Teismas negali priimti sprendimo šiuo klausimu, nes būtų peržengtos ginčo ribos, kurias šalys apibrėžė šioje byloje.

59 Todėl šioje byloje pagrindinė bauda lieka 2,5 mln. EUR. Padidinus šią sumą 70 % gaunama 4,25 mln. EUR bauda.

60 Likusią ieškinio dalį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

61 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Bendrasis Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

62 Šioje byloje ieškovės reikalavimai buvo pripažinti iš dalies pagrįstais. Tačiau vėlesniame proceso etape, t. y. pasibaigus rašytinei proceso daliai, ieškovė atsisakė tam tikrų pagrindų (žr. šio sprendimo 23 punktą). Todėl Bendrasis Teismas mano, jog būtų teisinga nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2006 m. rugsėjo 20 d. Komisijos sprendimo C (2006) 4180 dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla

Nr. COMP/F-1/38.121 — Jungtys) 1 straipsnį, kiek jis susijęs su 1988 m. gruodžio 31 d.–1993 m. spalio 29 d. laikotarpiu ir *Tomkins plc*.

2. Nustatyti, jog Sprendimo C (2006) 4180 2 straipsnio h punkte *Tomkins* skirta bauda yra 4,25 mln. EUR, iš kurių 3,4 mln. EUR – solidariai su *Pegler Ltd*.

3. Atmesti likusią ieškinio dalį.

4. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Paskelbta 2011 m. kovo 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.